

Full diocesà

26 de febrer del 2017

p4 i p5 —Nova edició d'«Efatà», òrgan de la Delegació de Catequesi

p6 —Missatge del Sant Pare per a la Quaresma 2017

Bodegón de L.E. Meléndez (Museo del Prado)

La penitència quaresmal

Tots els fidels, cadascú a la seva manera, estan obligats per la Llei Divina a fer penitència; tanmateix, perquè tots ens unim a una pràctica comuna de penitència, s'han fixat uns dies penitencials, per a practicar l'oració, la pietat i la caritat, complir amb major fidelitat les pròpies obligacions i observar el dejuni i l'abstinència.

Són dies penitencials tots els divendres de l'any, en especial els de Quaresma, a no ser que coincideixin amb alguna solemnitat. Aquests dies han de guardar l'abstinència de carn els fidels de majors de 14 anys.

Els divendres de l'any que no són Quaresma, l'abstinència de carn es pot substituir per la lectura de l'Escriptura,

l'almoïna penitencial, obres de caritat, obres de pietat (participar en l'Eucaristia, resar el rosari) o alguna mortificació. Per Quaresma, l'abstinència de carn no pot ser substituïda.

El Dimecres de Cendra i el Divendres Sant, a més de l'abstinència de carn, s'ha de guardar el dejuni. En què consisteix aquesta pràctica? Obliga els fidels d'entre 18 i 59 anys i consisteix a fer només un àpat al dia, encara que no es prohibeix menjar quelcom al matí i al vespre.

Pràctiques que ens han ajudar a convertir-nos a Jesús, a desprendre'ns de les coses materials i a tenir un cor obert i despert a les necessitats del proïme.

«El meu jutge és el Senyor. Per tant, no judiqueu res abans d'hora»

Diumenge VIII de durant l'any / Cicle A

Lectura del llibre d'Isaïes

Sió diu: «El Senyor m'ha abandonat, el meu Déu s'ha oblidat de mi.» ¿Creus que una mare s'oblidarà del nen que té al pit, i no s'apiadarà del fill de les seves entranyes? Però, ni que alguna se n'oblidés, jo no m'oblidaria mai de tu.
(49,14-15)

Salm responsorial

Només en Déu reposa la meva ànima.
(Salm 61)

Lectura la primera carta de sant Pau als cristians de Corint

Germans, que la gent no vegi en nosaltres més que uns servidors de Crist, administradors del que Déu s'ha proposat. Doncs bé, dels administradors l'únic que n'esperem és que siguin fidels. A mi, el que menys em preocupa és que em judiqueu vosaltres o qualsevol tribunal humà. Ni tan sols jo, no em judico. La meva consciència no m'acusa de res, però això no vol dir que jo sigui irrepreensible. El meu jutge és el Senyor. Per tant, no judiqueu res abans d'hora. Espereu que vingui el Senyor: ell farà llum sobre tot allò que s'amaga en les tenebres, i farà conèixer les intencions de cada cor. Llavors, l'elogi que es mereix cadascú vindrà de Déu.
(4,1-5)

Lectura de l'evangelí segons sant Mateu

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Ningú no pot servir dos amos: Si estima l'un, no estimarà l'altre, si fa cas de l'un, no en farà de l'altre. No podeu ser servidors de Déu i de les riqueses. Per això us dic: No us neguitegeu per la vostra vida, pensant què menjareu o què beureu, ni pel vostre cos, pensant com us vestireu. ¿No val més la vida que el menjar, i el cos, més que el vestit? Mireu els ocells que volen lliures pels aires: no sembren, ni seguen, ni guarden res als graners, però els alimenta el vostre Pare celestial. ¿I no valeu més vosaltres que ells? ¿Qui de vosaltres, per més que es neguitegi, és capaç d'allargar, ni un minut, el temps de la seva vida? I pel que fa al vestit, ¿per què us neguitegeu? Mireu com creixen els lliris dels prats: no treballen ni filen, però us asseguro que ni Salomó, amb tota la seva magnificència, no es vestia com cap d'aquests. I si Déu vesteix així l'herba dels prats, que hi és avui i demà ja la tiren al foc, ¿com no ho farà encara més amb

vosaltres, gent de poca fe? Per tant, no us neguitegeu pensant què menjareu, o què beureu, o com us vestireu. Anar darrere de tot això és propi dels pagans. El vostre Pare celestial sap molt bé la necessitat que en teniu. Busqueu per damunt de tot el regne de Déu i ser justos. No us neguitegeu, doncs, pensant en demà. El demà ja tindrà les seves preocupacions. Cada dia en té prou amb els seus maldecaps.»
(6,14-34)

«El vostre Pare celestial sap molt bé la necessitat que en teniu. Busqueu per damunt de tot el regne de Déu i ser justos. No us neguitegeu, doncs, pensant en demà. El demà ja tindrà les seves preocupacions. Cada dia en té prou amb els seus maldecaps»

L'esperança que ens salva

Jean Hakolimana, prev.

Les lectures d'aquest diumenge conviden a l'esperança. El papa Benet XVI deia en una catequesi: «Podem caure, però al cap i a la fi caiem en mans de Déu i, doncs, en bones mans.» En la nostra vida, de vegades les preocupacions s'acumulen i les pors es multipliquen. No tenim por tan sols de la mort, sinó també de la pobresa, de la malaltia i de les pèrdues de tota mena: pèrdua del treball, de l'estima d'un amic, de l'afecte dels fills o de l'amor del cònjuge. Enfront d'aquesta inseguretat emocional, busquem vies per a construir-nos una seguretat alternativa. Llavors el diner, el treball, la condició social o la mirada dels altres es converteixen en tants amos que ens sotmeten. Per al creient, la fidelitat i l'amor de Déu són el pilar més segur.

Convé, doncs, comprovar les nostres prioritats. Buscar primer el Regne de Déu i la seva justícia és donar-li el lloc que li correspon, acceptar que regni en les nostres vides. Posar la mirada en ell implica no deixar-nos governar pel diner, no fer del treball la nostra raó de ser, no deixar que les misèries d'aquest món marquin l'horitzó de la nostra vida. Així, tal com ho recorda el mateix Benet XVI, podem donar-nos per ja salvats, en esperança. *«Se'ns ofereix la salvació en el sentit que se'ns ha donat l'esperança, una esperança fiable, gràcies a la qual podem afrontar el nostre present: el present, encara que sigui un present fatigós, es pot viure i acceptar si porta a una meta, si podem estar segurs d'aquesta meta i si aquesta meta és tan gran que justifiqui l'esforç del camí»* (Spe salvi, 1).

La imatge

«No us neguitegeu pensant en demà. El demà ja tindrà les seves preocupacions. Cada dia en té prou amb els seus maldecaps.» Aquestes paraules de Jesús ens desconcerten, però són d'una gran saviesa. Ens volen alliberar de l'obsessió per la seguretat i pel tenir. Aquest afany deshumanitza, ens pot fer perdre el viure i ens fa oblidar dels altres.

Son of Mac. Katharine Turk-Truman

Lit. hores: Setmana IV

27 dilluns

—Sant Gabriel de la Dolorosa, religiós (1838-1862)
—Sant Baldomer, sots-diaconat (*660)
Siràcida 17,20-28 / Salm 31 / Marc 10,17-27

28 dimarts

—Sant Romà, abat (c.390-460)
Siràcida 35,1-15 / Salm 49 / Marc 10,28-31

1 dimecres de Cendra

—Sant Rossend, bisbe (907-977)
Joel 2,12-18 / Salm 50 / 2 Corintis 5,20-6,2 / Mateu 6,1-6.16-18

2 dijous

—Sant Absaló, màrtir
Deuteronomi 30,15-20 / Salm 1 / Lluç 9-22-25

3 divendres

—Sant Medir, màrtir (s.IV)
—Sant Celoni, màrtir (*300)
Isaïes 58,1-9a / Salm 50 / Mateu 9,14-15

4 dissabte

—Sant Casimir, laic (1458-1484)
Isaïes 58,9b-14 / Salm 85 / Lluç 5,27-32

5 diumenge I de Quaresma / Cicle A

—Sant Focas, màrtir (*329)
Gènesi 2,7-9;3,1-7 / Salm 50 / Romans 5,12-19 / Mateu 4,1-11

efatà

Número 72

Delegació de catequesi: catequesi@bisbatvic.com – Telèfon 647 13 12 28

Quaresma de 2017

Seguim durant aquesta Quaresma el treball que el Pla de Pastoral ens proposa “**Potenciar el treball d’evangelització amb els pares dels infants de catequesi**”; des de la Delegació de Catequesi us oferim aquest material en continuïtat amb el què vam oferir-vos per l’Advent. L’objectiu serà el mateix, motivar a completar tot l’itinerari celebratiu de la Quaresma i que les famílies s’emportin un fragment de la Paraula que hauran escoltat a les misses d’aquesta Quaresma.

1r pas: Us proposem **exhortar a la participació de les Misses dominicals de tota la Quaresma**. Per motivar als infants us proposem un “Calendari dominical de Quaresma” amb

adhesius que anirem entregant cada diumenge als infants. Estan extrets de l’àlbum: *Jesús, diumenge ens veiem* de l’Editorial Família de Jesús que podeu trobar tot sencer a la llibreria diocesana, així com aquesta edició pròpia de Quaresma que hem demanat elaborar.

2n pas: Al final de la missa entregarem a les famílies una “Paraula” extreta de les lectures d’aquell diumenge, que vol ser un missatge directe a cadascun d’ells. Estarà feta en forma de fulles de llorer que podran anar col·locant en una branca, tot confeccionant el seu llorer pel Diumenge de Rams. També els donarem fulles de llorer en blanc per

Calendari de Quaresma 2017 – (Cicle A)

1r diumenge Quaresma

2n diumenge Quaresma

3r diumenge Quaresma

4t diumenge Quaresma

5è diumenge Quaresma

Il·lustracions de l'àlbum *Jesús, diumenge ens veiem*, de l'Editorial Família de Jesús

5 –notícies del bisbat

què facin la seva pregària i ens la retornin el següent diumenge, podem oferir-les a la missa i les anirem col·locant

en algun espai de la parròquia, per exemple en una branca al costat de la creu.

DIMECRES DE CENDRA

Mireu de no fer el bé davant de la gent perquè ho vegin, ja que així no podríeu esperar la recompensa del vostre Pare del cel (Mt 6, 1)

Jesús ens demana cada Quaresma: pregar, compartir, jejunar. Però sobretot ens demana que ho fem de cor. Aquesta actitud d'humilitat li dona doble valor a allò que fem, perquè el Senyor ens demana un cor penedit més que qualsevol sacrifici.

DIUMENGE II DE QUARESMA

Aixequen-vos, no tingueu por (Mt 17, 1-9)

Davant de tantes coses a la vida que ens angonen i fereixen, la trobada amb Jesús sempre és font de misericòrdia: ens mira amb tendresa, ens aixeca del pecat, ens dona força. Fes durant la Quaresma aquesta experiència de guariment amb el Sagrament de la Reconciliació.

DIUMENGE IV DE QUARESMA

Aquell home que es diu Jesús va fer una mica de fang, me'l va estendre sobre els ulls i em va dir que anés a rentar-me a Siloè. (Jn 9, 11)

Jo també sóc cec i necessito acostar-me a Jesús i fer el que Ell em diu, servir-me dels mitjans que Ell em dona. El problema és que no sóc prou humil per fer-ho. Doneu-me Senyor la virtut de la humilitat!

DIUMENGE I DE QUARESMA

L'home no viu només de pa, viu de tota paraula que surt de la boca de Déu (Mt 4, 1-11)

A cada Eucaristia Jesús ens alimenta amb la Paraula que dona vida. Amb ella Déu ens fa posar la mirada en els béns que perduren. No t'entestis en posar el cor en allò que no dona sentit a la teva vida.

DIUMENGE III DE QUARESMA

El qui begui de l'aigua que jo li donaré es convertirà dintre d'ell en una font d'on brollarà la vida eterna. (Jn 4, 5-42)

Ens has fet Senyor per a vós, i el nostre cor està inquiet fins que reposa en vós (St. Agustí)

DIUMENGE V DE QUARESMA

Jo sóc la resurrecció i la vida. Qui creu en mi, encara que mori viurà; i tot aquell qui viu i creu en mi, no morirà mai més. (Jn 11, 1-45)

Recorda que ets pols i a la pols tornaràs. Jesús, augmenta la meua fe per creure en tu i no privar-me del gran do de la vida eterna.

Agenda Delegació de Catequesi

JORNADA DIOCESANA DE CATEQUESI

Diumenge 2 d'abril al Seminari de Vic

Enguany convoquem catequistes i famílies de catequesi en una sola jornada en motiu del Pla Pastoral sobre la família. Hi haurà activitats específiques per a catequistes, famílies, infants i adolescents:

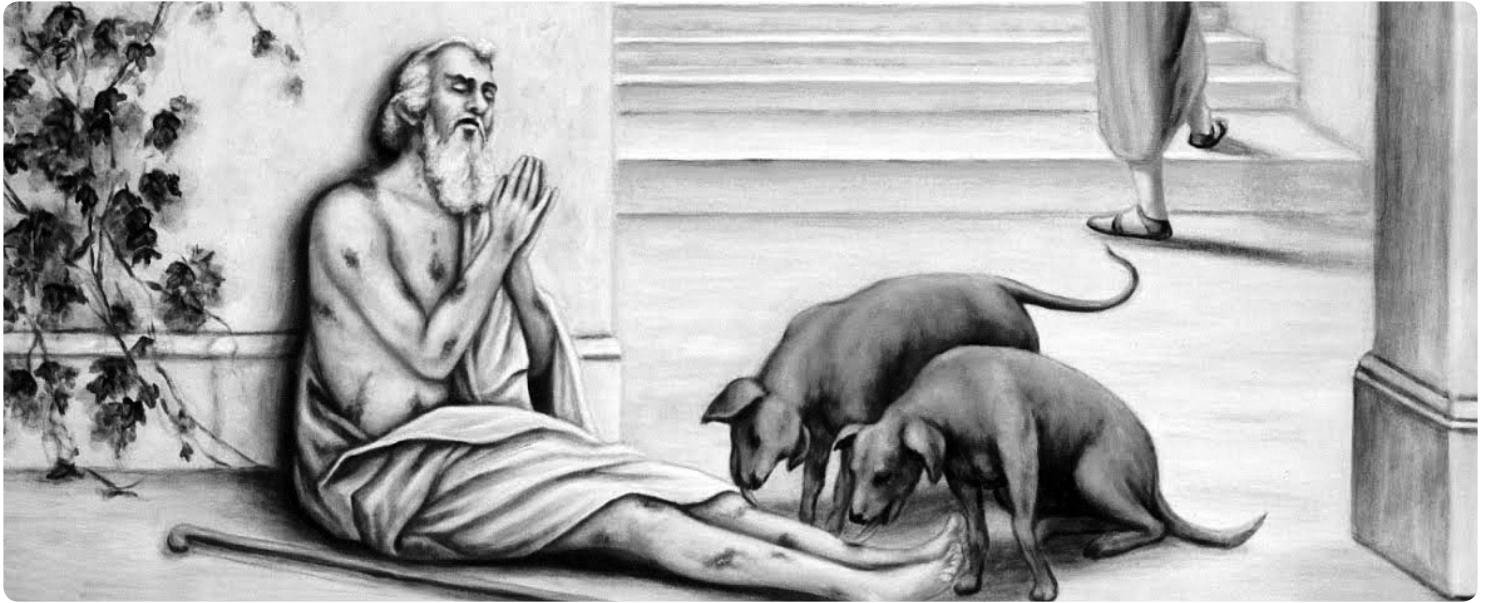
- Gincama** per a infants i adolescents
- Xerrada pels adults** (a càrrec d'en Pau Tarruell)
- Formació per a Catequistes**: Presentació de l'experièn-

cia de la **catequesi en família** a càrrec de **Mn. Felip-Juli**, rector de la parròquia de Santa Eulàlia de Vilapicina (Barcelona).

El matí clourà amb l'**Eucaristia** (13h capella del Seminari) i **dinar conjunt** (del menú o el que cada família porti). A la tarda, a les 15:30h començarà l'**actuació d'en Pau Tarruell**.

La propera setmana arribaran els tríptics a les parròquies.

Per comandes i informació: Tel. 93 886 93 49 / info@diacvic.com — Amb seu també a Manresa al Casal de l'Església. Tel. 93 875 32 03 / despatx-inter-manresa@bisbatvic.com

Quaresma 2017: la Paraula és un do. L'altre és un do.

Missatge quaresmal del sant pare Francesc (I)

Enguany el missatge quaresmal del Sant Pare està dedicat a la paràbola de l'home ric i el pobre Llätzer (cf. Lc 16,19-31). En destaquem els fragments més significatius.

L'altre és un do

La paràbola comença presentant els dos personatges principals, però el pobre és el qui trobem descrit amb més detall: ell es troba en una situació desesperada i no té força ni per a aixecar-se, està ajagut a la porta del ric i menja les engrunes que cauen de la seva taula, té nafres per tot el cos i els gossos vénen a llepar-les-hi (cf. vv. 20-21). El quadre és fosc, i l'home, degradat i humiliat.

L'escena resulta encara més dramàtica si considerem que el pobre es diu Llätzer: un nom ple de promeses, que significa literalment 'Déu ajuda'. Aquest no és un personatge anònim, té trets concrets i es presenta com algú amb una història personal. Mentre que per al ric és com si fos invisible, per a nosaltres és algú conegut i gairebé familiar, té un rostre i, com a tal, és un do, un tresor de valor incalculable, un ésser estimat, recordat per Déu, encara que la seva condició concreta sigui la d'una desferra humana (cf. Homilia, 8 gener 2016).

Llätzer ens ensenya que l'altre és un do. La relació justa amb les persones consisteix a reconèixer amb gratitud el seu

valor. Fins i tot el pobre a la porta del ric no és una càrrega molesta, sinó una crida a convertir-se i a canviar de vida. La primera invitació que ens fa aquesta paràbola és a obrir la porta del nostre cor a l'altre, perquè cada persona és un do, tant si és un veí nostre com si és un pobre desconegut. La Quaresma és un temps propici per a obrir la porta a qualsevol necessitat i reconèixer-hi el rostre de Crist. Cada un de nosaltres en trobem en el nostre camí. Cada vida que trobem és un do i mereix acolliment, respecte i amor. La Paraula de Déu ens ajuda a obrir els ulls per a acollir la vida i estimar-la, sobretot quan és dèbil. Però per a fer això cal prendre's seriosament també allò que l'Evangeli ens revela sobre l'home ric.

Cada vida que trobem és un do i mereix acolliment, respecte i amor

L'article

Confiança en els fills

Josep Maria Rovira Marsal

En una pel·lícula molt antiga, en blanc i negre, sobre la vida d'Edison, es dona l'escena següent: al laboratori del físic inventor, entre moltes altres coses, de la llum incandescent arriba el moment de provar la primera bombeta després d'un llarg temps de treballs i investigacions prèvies. Edison (Spencer Tracy), davant l'expectació d'uns quants col·laboradors i amics, agafa la bombeta i la lliura amb certa solemnitat a un ajudant adolescent perquè la col·loqui. El noi agafa la bombeta per traslladar-la al seu lloc, però amb tan mala sort que ensopega, cau i aquesta es trenca. La desil·lusió és gran, perquè significa un retard important del possible invent. Mesos més tard, un cop construïda de nou, es torna a repetir el moment del primer assaig. Edison sorprèn tothom tornant a lliurar, amb un somriure, la bombeta al mateix noi, el qual, amb el rostre il·luminat per l'emoció i l'agraïment, aquesta vegada la trasllada amb èxit fins al lloc definitiu, i culmina d'aquesta manera l'experiment.

Aquesta anècdota de la pel·lícula pot servir per a fer-nos reflexionar sobre la importància que té —dins l'àmbit educatiu, dins la família, dins el col·legi...— la confiança. Confiança que, si bé comporta riscos, és el marc necessari per a desenvolupar l'autonomia, l'esperit d'iniciativa, i amb això la llibertat i responsabilitat. Objectius, tots ells, de l'educació.

Hem de saber confiar en els nostres fills. D'acord amb la seva edat hem de donar-los la iniciativa en la realització d'algunes tasques i confiar en ells. El sentit comú dels pares sabrà discernir quins treballs, quines feines, gestions i decisions poden i són capaços de dur a terme. A partir dels dos anys serà, per exemple, treure el plat de taula, amb el perill que això comporta... per als plats. Més grans s'encarregaran d'alguna feineteta de casa, deixarem que mirin de solucionar alguna gestió o que decideixin fer amb els seus estalvis alguna despesa extraordinària. Sabrem concedir parcel·les d'autonomia apropiades a cada edat i confiar en ells absolutament. I com que tenen el dret d'equivocar-se o de fer-ho malament, de vegades serà necessària, com en el cas de la pel·lícula esmentada, una segona oportunitat després, si cal, d'una orientació apropiada... i tornarem a deixar-los fer confiant en ells, sabent, però, que hem d'estar disponibles per a quan ens necessitin de veritat.

Els nois i noies responen més favorablement en la mesura en què es confia en ells. La confiança dona l'àmbit necessari perquè una persona pugui desenvolupar les seves capacitats.

La Pel·lícula

Lo que de verdad importa

Dirigida per Paco Arango.

Espanya, 2017.

Intèrprets: Oliver Jackson-Cohen i Camilla Luddington.

Comèdia/realisme màgic.

Per a joves.

Alec és un enginyer mecànic anglès, faldiller i jugador, incapaç de posar en ordre la seva vida. Quan la seva botiga de reparació d'aparells electrònics és a punt de fer fallida, un familiar que mai no va saber què tenia s'ofereix a solucionar els seus problemes a canvi que es traslladi un any al Canadà, el lloc d'origen dels seus avantpassats. Allí descobrirà que al seu al voltant comencen a succeir les coses més incomprendibles. Enfrontar-se a si mateix, al seu passat, a la seva vida i, sobretot, al do que mai no havia sabut que tenia (el de poder curar), inspirarà les persones que l'envolten a creure en una mica més allà del que es pot explicar.

Pel·lícula que aprofundeix en la fe, la gràcia i la llibertat.

Per vosaltres, per molts, per tots

Romà Casanova, bisbe de Vic

El primer diumenge de Quaresma entrarà en vigor la tercera edició oficial del Missal Romà en llengua castellana, enriquida, entre altres coses, amb una traducció més fidel al Missal vinculat al Concili Vaticà II en llengua llatina. La mateixa revisió també s'està fent respecte al missal en llengua catalana.

Hi ha en la traducció castellana un canvi significatiu que afecta les paraules de la consagració sobre el calze, en totes les pregàries eucarístiques de la santa missa. En lloc de traduir les paraules llatines *pro multis* amb «por todos los hombres», ara es tradueix, més fidelment, amb «por muchos». Respecte a la traducció en llengua catalana del *pro multis*, els bisbes hem aprovat «per molts», però restem a l'espera de l'aprovació del sant pare Francesc; ja que les paraules essencials dels sacraments tenen en el Sant Pare l'única veu per a la seva formulació. Seria de desitjar que el mateix primer diumenge de Quaresma, tant en llengua castellana com en la catalana, es fessin servir semblants expressions en quelcom tan important com les paraules de la consagració. Tot i això, mentre no arribi l'aprovació del Papa, nosaltres no podem fer cap canvi.

Traduir ara el *pro multis* amb «per molts» (o una altra expressió semblant) no significa, però, que la salvació de Crist no tingui un abast universal. Tots els homes, de tots els temps i tots els llocs, tenen en Jesús la salvació. El motiu d'aquesta nova traducció és més fidelitat a la tradició litúrgica llatina, que ens uneix als apòstols Pere i Pau. En l'origen d'una tradició litúrgica cristiana hi ha un apòstol; i és l'Apostòlic, el Sant Pare, el qui té la missió de vetllar per aquesta tradició apostòlica litúrgica.

Quan Jesús va instituir l'Eucaristia tenia davant aquells pocs, els apòstols; i ells escoltaren: *la meua sang vessada per vosaltres* (Lc 22,20). En el nostre context eclesial, els qui celebrem la missa cada diumenge tenim la sensació, no pas de ser «molts», sinó més aviat de ser pocs, molt pocs, en comparació als qui hi són convidats. Però no, som «molts», ja que formem part d'aquesta multitud immensa que arreu de la terra creu i lloa el Senyor. Sí, som molts i representem tothom; perquè sabem que l'amor de Déu abasta tots els homes i el nostre desig i treball missioner i evangelitzador malda perquè siguin «tots els homes» els qui s'asseguin entorn de la taula de l'Eucaristia i visquin l'alegria de la salvació.

